

her i dag og være ordfører på tredjebehandlingen af næste års husholdningsbudget.

Der er nemlig ingen grund til at skjule, at det går rigtig godt, både med dansk økonomi og med de offentlige finanser. I det lys er det somme tider nyttigt at foretage en rejse tilbage i tiden og se på kritikeres vurderinger og karaktergivning. Hvad sagde de, og hvordan gik det så? Skulle vi dengang i højere grad have lyttet, rettet ind efter kritikken og have skiftet kurs? Og har vi egentlig misset chancen for at lære af råd og bekymringer fra vores politiske modstandere, som vi kan bruge fremadrettet?

Socialdemokraternes finansordfører, hr. Henrik Sass Larsen, belærte for ikke så længe siden regeringen med følgende svada:

Vi har sagt det 200 gange i Folketingssalen. I kan ikke både indføre skattestop, komme med flere penge til velfærd, lægge op til skattelettelser og så samtidig fortsætte gældsafviklingen.

Vi tager den lige igen:

Vi har sagt det 200 gange i Folketingssalen. I kan ikke både indføre skattestop, komme med flere penge til velfærd, lægge op til skattelettelser og så samtidig fortsætte gældsafviklingen.

Det er vel næsten rekord i, hvor galt man kan komme af sted i en og samme sætning.

Regeringen gennemførte med forårspakken sidste år nedsættelser af skat på arbejde med to formål, punkt 1, at få flere hænder ud på arbejdsmarkedet, og punkt 2, at få gang i økonomien. Initiativerne blev mødt med stor modstand fra oppositionen. Regeringens økonomiske politik er på gyngende grund, fundamentet er sprængt i tusinde stykker, sagde en bekymret daværende finansordfører hos S, hr. Nicolai Wammen.

Kl. 9.10

Hvordan ser situationen så ud i dag? Jeg tror, at mange vil være enige i, at initiativerne sidste år faktisk var succesfulde. Økonomien fik et tiltrængt skub, det private forbrug voksede, i begyndelsen ret kraftigt, og efterhånden faldt også ledigheden.

Da vi gennemførte forårspakken, var målet, at væksten i det private forbrug efterhånden skulle suppleres af eksporten, og at erhvervsinvesteringerne skulle tage over som vækstdrivende faktor. Det er nøjagtig det, der sker nu. Opsvinget er blevet selvkørende, og væksten tegner til at blive gradvis mere afbalanceret.

Betalingsbalancen viser fortsat stort overskud. Løn- og prisstigningerne er relativt afdæmpede. Ledigheden er den laveste i mere end

30 år. Overskuddet på de offentlige finanser sætter rekord, gældsafviklingen sætter rekord, bilsalget sætter rekord, hussalget sætter rekord, og regeringen sætter rekord. Det er nemlig 4 år siden, at skatter og afgifter sidst er blevet skruet i vejret for den enkelte dansker.

Alt det, som ikke kunne lade sig gøre – og det sagde oppositionen jo selv 200 gange – er nu en realitet, og endda mere til. Mon ikke det er de fleste danskere, der glæder sig over det?

En sådan økonomi kunne jo nok få en eller anden til at lade sig friste til forbrug over evne, men det gør vi ikke i Venstre. Det er en central del af finanspolitikken, at de ekstra indtægter, som staten får ind på f.eks. kursgevinster, skal gå til at nedbringe den offentlige gæld. Det er rettidig omhu, det er sund fornuft.

Vi skal ikke føre en politik, der øger efterspørgslen, når det går godt i forvejen. Vi skal derimod holde den planlagte kurs, når det går godt i Danmark, for det er den bedste måde at fremtidssikre samfundet på. Bruger vi løs af overskuddet nu, risikerer vi at skulle igennem store indgreb, der gør ondt, hvis situationen skifter. En central årsag til, at de fleste europæiske lande har problemer med finanserne, er jo netop, at der ikke er blevet ført en fast politik i de perioder, hvor konjunkturerne var gode. Den fejl vil vi ikke begå i Venstre.

Med de rammer, som regeringen har opstillet, er der plads til, at den offentlige service kan stige med 2 mia. kr. årligt frem til 2010. Det indebærer, at der er ca. 2 mia. kr. til at løfte kvaliteten af den offentlige service for hvert eneste år. Oven i det kommer de forbedringer, som kan opnås ved at styrke effektiviteten i det offentlige. Det samlede beløb er på 30 mia. kr., når de ekstra ressourcer i alle år lægges sammen.

Regeringen har indgået en lang række aftaler på delområder med flere af Folketingets partier. Ikke mindst Det Radikale Venstre har i år vist stor vilje til at tage et medansvar, og det vil vi i Venstre gerne kvittere for.

Den overordnede finanslov er igen i år blevet til med Dansk Folkeparti, som er det eneste parti, der støtter forudsætningen om, at skatter og afgifter ikke kan forhøjes, når udgifterne skal finansieres. Denne ansvarlighed, evne og vilje til at tage medansvar for prioriteringerne i den samlede økonomi vil vi i Venstre også gerne kvittere for.

Et højt prioriteret område for regeringen er at bedre vilkårene for vores børn. Den 1. januar nedsættes forældrebetalingen for dagpasning